

BIULETYN WINCENTYŃSKIEJ MŁODZIEŻY MARYJNEJ W POLSCE

Niepokałana

Nr 2 (99) marzec-kwiecień 2019

Drodzy Czytelnicy „Niepokalanej” i Przyjaciele WMM!

Miło mi zaprezentować Wam drugi numer naszego wspólnotowego biuletynu w wersji elektronicznej. Razem z członkami Zarządu naszego Stowarzyszenia, cieszymy się z Waszych serdecznych słów na temat nowej formy „Niepokalanej” i zaangażowania w tworzenie biuletynu. Jestem przekonana, że coraz więcej osób będzie włączać się w jego tworzenie.

W tym numerze „Niepokalanej” przede wszystkim chcemy podzielić się z Wami wspomnieniami z Wincentyńskich Dni Młodzieży i Światowych Dni Młodzieży w Panamie, które odbyły się w styczniu tego roku. Jesteśmy ogromnie wdzięczni Panu Bogu, że delegacja naszej Wspólnoty mogła uczestniczyć w tym wyjątkowym spotkaniu z Ojcem Świętym oraz naszymi braćmi i siostrami z całego świata! Bardzo zachęcam Was do gorliwej lektury relacji ks. Macieja i Asi. Oprócz panamskich widoków będziecie mogli też spojrzeć na to, co działo się w ostatnich tygodniach w naszych prowincjach.

Co z pewnością ważne dla nas wszystkich, to fakt, że tym numerem „Niepokalanej” wkraczamy w okres Wielkiego Postu. Dobrym drogowskazem w przeżywaniu tego czasu jest list na Wielki Post Ojca Generała Ks. Tomaža Mavriča CM, do lektury którego również Was zachęcam. Ten święty czas w ciągu roku jest nam dany po to, aby prawdziwie i godnie przygotować się do przeżycia Świąt Zmartwychwstania Pańskiego, a poprzez to przypomnieć sobie na nowo, jak nieskończenie wielkie jest miłosierdzie Pana Boga względem nas i całego świata. Chciałabym, żebyśmy wszyscy każdego dnia z radością w sercu i uśmiechem „mimo wszystko” zachwycali się ową nieskończonością Bożego Miłosierdzia i dzięki temu odważnie z zapątem i otwartością służyli drugiemu człowiekowi i współpracowali dla pełnienia tego dzieła, które Matka Boża złożyła w nasze ręce. Przy okazji tego, co zawarłam w powyższym zdaniu, chciałabym podzielić się z Wami jednym z moich ulubionych wierszy ks. Jana Twardowskiego „Kiedy mówisz” i mimo iż, dość krótkim, to jednak bardzo wymownym.

*Nie płacz w liście
nie pisz, że los ciebie kopnął
nie ma sytuacji na ziemi bez wyjścia
kiedy Bóg drzwi zamyka – to otwiera okno
odetnij popatrz
spadają z obłoków
małe wielkie nieszczęścia potrzebne do szczęścia
a od zwykłych rzeczy naucz się spokoju
i zapomnij że jesteś gdy mówisz że kochasz*

Tymczasem życzę Wam owocnego przeżycia tegorocznego Wielkiego Postu i pięknych, błogostawionych, pełnych wzajemnego uśmiechu Świąt Zmartwychwstania Pańskiego!

Cześć Maryi!

Marlena Wyskok
Przewodnicząca WMM

Wincentyńskie Dni Młodzieży

Chciałbym podzielić się z Wami kilkoma refleksjami z mojego wyjazdu do Panamy na Światowe Dni Młodzieży. To co działo się w samej Panama City na oficjalnych obchodach i spotkaniach z Papieżem Franciszkiem, zapewne mieliście okazję poznać z doniesień prasowych. Ja w poniższym tekście chciałbym Wam pokrótce nakreślić to, czego mogłem doświadczyć na Wincentyńskim Spotkaniu Młodych w Malambo.

W dniach od 18 do 29 stycznia 2019 roku, przedstawiciele polskiej Rodziny Wincentyńskiej uczestniczyli w Wincentyńskich Dniach Młodych i ŚDM w Panamie. Naszą reprezentację na te spotkania tworzyli Kinga Zakszewska (krajowa moderatorka Młodzieży Misjonarskiej), Joanna Kielmas (członek Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej), S. Elżbieta Piętka SM (koordynatorka WMM prowincji warszawskiej Sióstr Miłosierdzia), ks. Maciej Musielak CM (krajowy dyrektor WMM). Nasz wyjazd do Panamy był możliwy dzięki wsparciu Pana Artura Sobolewskiego i kilku innych anonimowych sponsorów oraz dzięki wsparciu Warszawskiej Prowincji Sióstr Miłosierdzia oraz Polskiej Prowincji Zgromadzenia Księża Misjonarzy.

Nasza podróż do Panamy zaczęła się w Warszawie, gdzie wczesnym rankiem po odprawieniu Mszy św. zostaliśmy odwiezieni na lotnisko im. F. Chopina w Warszawie. Po kilkunastogodzinnym locie dotarliśmy na lotnisko Tocumen w Panamie. Tam zostaliśmy przywitani przez panamskich przedstawicieli Rodziny Wincentyńskiej. Wolontariusze przewieźli nas do Malambo, małej miejscowości znajdującej się około 60 km od Panama City, gdzie od połowy XIX wieku Siostry Miłosierdzia prowadzą szkołę dla dzieci i młodzieży. Warunki mieszkaniowe były bardzo skromne, ale dzięki panującemu w Panamie ciepłemu klimatowi nie stanowiło to problemu w żaden sposób. Miejscowi „Wincentianie” byli dla nas bardzo gościnni, zadbali o bardzo bogate wyżywienie i o to, aby niczego nam nie brakowało. Problemem nie był także język, mimo tego, że nikt z naszej grupy nie znał hiszpańskiego, zawsze mogliśmy liczyć na pomoc wolontariuszy, którzy pomagali nam porozumieć się z miejscowymi.

Spotkanie Rodziny Wincentyńskiej zgromadziło w Malambo kilkaset osób z kilkunastu krajów. Reprezentacja europejska stanowiła zdecydowaną mniejszość, byli wśród nas ludzie ze Słowacji, Hiszpanii, Portugalii, Francji oraz Polski. Pozostali uczestnicy w zdecydowanej większości pochodzili z Ameryki Środkowej i Południowej.

Dzień został podzielony na czas przeznaczony na modlitwę (poranna Msza św.), jedzenie (pięć posiłków dziennie), na pracę w grupach (podział według języków – angielski, hiszpański, portugalski) oraz na wieczorny Festiwal Kultur, na którym każdy kraj mógł zaprezentować swoją kulturę.

Poranne Msze św. były okazją do wspólnej modlitwy, która ubogacona była czynnym udziałem reprezentantów wszystkich obecnych kultur i języków.

W czasie jednej ceremonii można było usłyszeć teksty mszalne w kilku językach. Grupa słowacka oraz kilka grup hiszpańskojęzycznych tworzyło zespół muzyczny, który animował śpiew. Msza św. z muzyką latynoską jest niezwykłym przeżyciem dla nas, Europejczyków. Nasi bracia Latynosi uczyli nas niezwykłej radości i spontaniczności w czasie liturgii. Przeżycie takiej modlitwy wspólnej było naprawdę niesamowitym doświadczeniem powszechności Kościoła Świętego.

Podczas pierwszej wspólnej Mszy św., Ojciec Generał wygłosił kazanie, w którym zachęcał młodych, aby odpowiedzieli sobie na pytanie co skłoniło ich do przyjazdu do Panamy i jaka jest ich wincentyńska tożsamość?

Spotkania w grupach dotyczyły rozważań na temat naszej tożsamości wincentyńskiej, oraz naszego zaangażowania w posługę ubogim i potrzebującym. Było to bardzo dobre doświadczenie, pozwoliło nam poznać problemy przed jakimi stoją członkowie naszych wincentyńskich wspólnot w różnych krajach na świecie. Dzięki temu możemy spojrzeć na nasze polskie środowisko z innej perspektywy.

Wieczorne spotkania w ramach Festiwalu Kultur, były bardzo ciekawe i kolorowe. Grupy z poszczególnych krajów skupiły się na prezentacji tańców

charakterystycznych dla swoich kultur. Była to rewia kolorowych strojów i niezwykle żywej, przeważnie latynoskiej muzyki. Ku naszemu zaskoczeniu największe wrażenie na zebranych, zrobił pokaz tańca góralskiego w wykonaniu przedstawicieli Słowacji. Ich stroje i niezwykła, jak na region Ameryki Środkowej muzyka, zrobiły na większości zebranych oszałamiające wrażenie.

Ostatniego dnia, po zakończonym Festiwalu Kultur, odbyła się Adoracja Najświętszego Sakramentu, poprzedzona przepiękną pantomimą, opowiadająca o wcieleniu Syna Bożego i roli Maryi w tym wydarzeniu. Za przygotowanie tego wydarzenia odpowiedzialni byli Słowacy, którzy z wielką pomysłowością i zaangażowaniem opowiedzieli obrazem historię Wcielenia, splatając się z historią objawień Cudownego Medalika. To wieczorne czuwanie, które trwało do późnych godzin nocnych, było czasem wyciszenia i refleksji nad naszym „tak”, które chcemy nieustannie powtarzać Bożej Opatrzności w obliczu zadań, przed którymi stajemy, jako duchowe dzieci św. Wincentego a Paulo.

Po zakończonym spotkaniu w Malambo zostaliśmy rozwiezieni do poszczególnych parafii w Panama City, gdzie zakwaterowano nas w domach prywatnych. Dzięki bardzo dobrze zorganizowanej pomocy wolontariuszy, mogliśmy uczestniczyć w ŚDM i spotkaniach z papieżem Franciszkiem, bez najmniejszych problemów.

Chciałbym jeszcze zwrócić uwagę na prawdziwie rodzinną atmosferę, która panowała na spotkaniu Młodzieży Wincentyńskiej w Malambo. Niesamowite było to, że choć tak bardzo się różnimy, to duchowość wincentyńska oraz znak Cudownego Medalika są wspólnym mianownikiem, który powoduje, że każdy patrzył na drugiego jak na brata czy siostrę. Ciężko jest oddać słowami tę atmosferę, chcę jednak powiedzieć, że już dawno nie czułem takiej radości z tego, że jestem kapłanem w Zgromadzeniu Księża Misjonarzy i że mogę współpracować z młodzieżą, która swoim działaniem tworzy piękne dzieła wincentyńskie.

To spotkanie pozwoliło mi także uświadomić sobie rolę jaką w formacji wincentyńskiej młodzieży odgrywa Stowarzyszenie Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej. Chciałbym w tym miejscu uczulić księży pracujących na

parafiach, że nasze polskie podejście do stowarzyszenia jako do „Dzieci Maryi” skupiających wokół siostry małe dziewczynki, powoduje, że w pewien nieodwracalny sposób tracimy możliwość formowania młodzieży w duchu wincentyńskim, na rzecz formacji nie osadzonej ściśle w duchowości wincentyńskiej. Do takiej refleksji skłoniły mnie rozmowy, które odbyłem z przedstawicielami WMM z różnych krajów, tak europejskich jak i kontynentów amerykańskich. Pokazali mi jak dużą liczbę młodzieży stanowi to Stowarzyszenie i nie jest ono wcale formacją dzieci, a w ogóle młodzieży, zmierzającą do uformowania dorosłych wolontariuszy pełniących swoją posługę w duchu św. Wincentego. Chciałbym skłonić wszystkich konfratrów do refleksji nad tym tematem, gdyż od wielu lat zastanawiamy się wspólnie jak wypełnić pustkę w formacji młodzieży, która powstała po, powiedzmy wprost, upadku OAZY, w naszej Polskiej Prowincji. Takie otwarcie się na uczestnictwo w krajowych i międzynarodowych strukturach byłoby szansą na prowadzenie formacji nawet dla małych grup w parafiach. Pozwoliłoby także, na płynniejsze przejmowanie po sobie wspólnot przez zmieniających się księży. Podsumowując moje wrażenia z pobytu w Panamie na Światowym Spotkaniu Młodzieży Wincentyńskiej, chciałbym przekazać konfratom pytanie o wincentyńską tożsamość naszej formacji młodzieżowej. Wstuchajmy się w głos naszego Ojca Generała i nie zastanawiamy się nad tym co nasza młodzież robi i nie mówmy tylko o dokonanych dziełach, a zapytajmy się, czy to co z nimi robimy, budzi w nich świadome uczestnictwo w duchowości św. Wincentego a Paulo?

Ks. Maciej Musielak CM

ŚWIADECTWO Z PANAMY

„Być Bożym teraz!”

Dziękuję Bogu za możliwość uczestnictwa w Wincentyńskich i Światowych Dniach Młodzieży w Panamie. Nasze pielgrzymowanie trwało od 18 do 29 stycznia. Pierwszym etapem spotkania były Wincentyńskie Dni Młodych, które odbyły się w miejscowości Malambo w ośrodku św. Józefa, gdzie posługują nasze Siostry Miłosierdzia. Uczestniczyliśmy w uroczystej Mszy Świętej, wraz z członkami Rodziny Wincentyńskiej z całego świata. Mieliśmy również okazję pracować w anglojęzycznej grupie, której przewodniczył Przewodniczący Międzynarodowy WMM- Yancarlos Carrasco. Rozważaliśmy wybrane fragmenty ewangelii o Maryi-Matce ludzi ubogich oraz zastanawialiśmy się nad cechami szczęśliwego Wincentianina.

Dni Młodych to czas na wspólną modlitwę, indywidualną rozmowę, otwarcie się na potrzeby drugiego człowieka. Również jest to czas na integrację kulturową, poznanie tradycji i zwyczajów innych krajów.

Wielkim darem, podczas Wincentyńskich Dni Młodzieży, była dla nas obecność naszego Ojca Generała Tomáš Mavrič - jego uśmiech, otwartość i ciągła dyspozycyjność.

W dobrym towarzystwie ludzi młodych, dni płyną szybko. To był błogosławiony czas dla każdego z nas. Dziękuję Panu Bogu za każdego człowieka, którego spotkałam na swojej drodze podczas tych dni.

Światowe Dni Młodzieży są świętem radości i nadziei całego Kościoła, a dla świata wielkim świadectwem wiary. Papież Franciszek podczas Mszy Świętej otwierającej ŚDM w Panamie powiedział: „Abyśmy się nie lękali i szli naprzód z Bożą energią i stałym pragnieniem miłości, które sprawiają, że jesteśmy radosnymi i dyspozycyjnymi do bycia świadkami Ewangelii. Musimy iść naprzód! Być Bożym TERAZ!”

Joanna Kielmas

“FERIE Z DANIELEM”

Ferie to radosny czas dla każdego ucznia. Zwłaszcza wtedy gdy jest on członkiem grupy WMM. Dlaczego? Ponieważ to właśnie w każdej przerwie od zajęć szkolnych odbywają się rekolekcje w Piwnicznej.

W tym roku, w dniach od 12 do 17 stycznia dzieci w różnym wieku spotkały się z jednym z bohaterów Biblii – Danielem, tytułową postacią księgi prorockiej. Wszyscy byli zaangażowani w codzienne poznawanie historii tego mężczyzny, który posiadał wiele cech godnych naśladowania. W trakcie trwania turnusu, uczestnicy starali się przez śpiew, zabawę, czytanie Pisma Świętego oraz modlitwę pogłębić swoją wiedzę i już od najmłodszych lat zbliżyć się do Boga i Maryi. Odbyło się także spotkanie zapoznawcze z Marleną Wyskok, Krajową Przewodniczącą WMM, mające na celu przekonanie dzieci o szerokim zasięgu i perspektywach, jakie oferuje Stowarzyszenie oraz zachętę do włączania się zarówno w inicjatywy WMM, jak i później – w struktury. Na wszystkie dzieci czekały niezapomniane atrakcje. W zimowe poranki uczestnicy z uśmiechem i zapątem udawali się na lodowisko czy na ośnieżoną górkę. Podczas turnusu odbywały się też wycieczki – między innymi do parku trampolin w Nowym Sączu oraz przejazd konnym zaprzęgiem. To właśnie przez tak radośnie spędzony czas wszyscy zawieraliśmy nowe przyjaźnie, które – miejmy nadzieję – przetrwają na całe życie.

Na dzieci czekały zadania z różnych dziedzin. Animatorzy na bieżąco je doskonalili, wykazując się niesamowitą kreatywnością. Były to zarówno zadania na “myślenie” czy angażujące kinetykę, jak i takie w których dzieci musiały pobudzić swoją wyobraźnię, np. tworzenie własnych kalendarzy czy świata stworzonego z podstawowych przedmiotów lub posągu Daniela. Na uczestników czekały także niepowtarzalne gadżety, między innymi bransoletki z cytatem z poznawanej przez nas księgi.

Dzieci opuściły Dom Rekolekcyjny w Piwnicznej z uśmiechem i wszyscy zadeklarowali, że przyjadą na następne rekolekcje, które odbędą się już w te wakacje. Zapraszamy:)

Animatorki WMM z Limanowej

Z PROWINCJI KRAKOWSKIEJ

Z PROWINCJI WARSZAWSKIEJ

Rekolekcje w Kurozwękach

W dniach od 21.01 do 24.01. 2019 roku, w Kurozwękach odbyły się rekolekcje WMM prowincji warszawskiej, pod hasłem „Bóg tak umiłował świat”. Rekolekcją przewodniczył ojciec Robert, ze zgromadzenia Misjonarzy Oblatów Maryi Niepokalanej. Ojciec, podczas swoich konferencji, nawiązał do objawień fatimskich i wygnania z raju Adama i Ewy. Zastanawialiśmy się również nad pytaniem „Jaką rolę w naszym życiu odgrywa Maryja?”. Spędziliśmy czas na wspólnych zabawach i na modlitwie.

Kurso-rekolekcje na Tamce

W Warszawie w dniach 15.02 - 17.02.2019 odbyły się kurso-rekolekcje WMM prowincji warszawskiej. Tematem rekolekcji było hasło : „ WMM - apostołowie prawdy i miłości ”, nawiązywał do postaci Bł. Fryderyka Ozanama. Podczas konferencji i prac w grupach poznaliśmy życiorys i działalność błogostawionego oraz jego główne przesłania. Starając przybliżyć sobie sylwetki polskich apostołów prawdy i miłości odwiedziliśmy sanktuarium i muzeum Bł. ks. Jerzego Popiełuszki, gdzie przy pomocy przewodnika mieliśmy okazję dowiedzieć się więcej o jego drodze powołania.

W czasie rekolekcji nie zabrakło także czasu na wspólną adorację, modlitwę, radość oraz integrację. Również przedstawiciele WMM, którzy uczestniczyli w Światowych Dniach Młodzieży w Panamie, przedstawili nam krótką relację z tego wspaniałego czasu.

Iwona Nowak

Rekolekcje dla dzieci w Gnieźnie

Z PROWINCJI CHEŁMIŃSKO-
POZNAŃSKIEJ

W dniach 18-20 stycznia w przedszkolu Sióstr Miłosierdzia w Gnieźnie, odbyły się rekolekcje Wincentyńskiej Młodzieży Maryjnej dla dzieci ze szkół podstawowych. Wzięło w nich udział blisko stu uczestników, m.in. z Tczewa, Bydgoszczy, Kórnik, Kartuz, Ponieca, Wolsztyna i Buku. Przez trzy dni dzieci rozważały temat: „Wojownicy Pana Walczą Miłością”. W odkrywaniu, co to znaczy być w armii Pana, pomogli im klerycy Prymasowskiego Wyższego Seminarium Duchownego w Gnieźnie, którzy wygłosili dwie konferencje. Tradycyjne atrybuty rycerza zostały zastąpione tym, co każdy chrześcijanin powinien mieć w swoim arsenale, a więc Miłością, Wiarą, Modlitwą i Pokojem, a zilustrowanie tego i tym samym lepsze zrozumienie, ułatwiła dzieciom praca w grupach. Powstały twórcze scenki, własnoręcznie wykonane zbroje, hełmy i miecze, które w świetle Miłości Chrystusa nabierają nowego kształtu i stają się narzędziem pokoju i dobra. Na zakończenie rekolekcji każdy z uczestników wykonał symboliczną tarczę oraz otrzymał różaniec, by razem z Maryją walczyć miłością i być świadkami Jezusa w swoim środowisku.

Kościan – pantomima o Bożym Narodzeniu

Podczas mszy świętych 6 stycznia 2019r. WMM i Dzieci Maryi z Kościana przedstawiały pantomimę o Bożym Narodzeniu i Pokłonie Trzech Króli.

Przedstawienie w Wągrowcu

W weekend 23-24 lutego, poznańska grupa WMM udała się do Wągrowca, aby przedstawić tamtejszej wspólnocie WMM postać bł. Pier Giorgio Frassati. Na spotkaniu został zaprezentowany teatrzyk o błogosławionym, który w niedzielę dzieci wystawiły w tamtejszej parafii. Nie zabrakło wspólnego śpiewu, prac plastycznych i quizów. Dzieci chętnie wzięły udział we wszystkich aktywnościach i dużo dowiedziały się o świętym patronie wspólnoty poznańskiej.

Joanna Siejak

Refleksja na Wielki Post

„Zachęcam wszystkich, aby czas Wielkiego Postu stał się czasem pielgrzymowania, pielgrzymką serca: do Serca Jezusa i naszego serca. Jeżeli te dwa serca spotkają się ze sobą, jeżeli będą napętnione tymi samymi myślami i pragnieniami, wszelkie podjęte kiedykolwiek przez nas działania, będą święte. Jezus napętni swą obecnością nasze serce – nawet jego najskrytsze zakamarki – i stanie się ono według Jego Serca.

Pozwólcie, że zaproponuję tzw. „siedem kroków” dzielenia się wiarą:

- 1. Przypominamy sobie o obecności Pana. Rozpoczynamy spotkanie jakąś modlitwą lub śpiewem.*
- 2. Czytamy tekst. Ktoś odczytuje fragment z Biblii, ze św. Wincentego lub jakiś inny tekst.*
- 3. Wyciszamy się, by Bóg mógł do nas przemówić. Przez jakiś określony czas zachowujemy ciszę i pozwalamy Panu przemawiać do nas.*
- 4. Wybieramy słowa lub zdania, które nas poruszyły. Każda osoba wybiera krótkie zdanie lub słowo i wypowiada je na głos w modlitwie. Pozostali w tym czasie zachowują ciszę.*
- 5. Dzielimy się tym, co usłyszeliśmy w sercu. Co nas osobiście dotknęło w czasie czytania lub modlitwy?*
- 6. Omawiamy to, do czego jesteśmy wezwani, co powinien zrobić każdy z nas lub grupa jako całość. Czy jest coś, co powinniśmy uczynić, do czego zostaliśmy wezwani?*
- 7. Modlimy się wspólnie. Kończymy modlitwą lub śpiewem..*

Tomaż Martić, CM

(fragment listu Przełożonego Generalnego na Wielki Post)

Z ŻYCIA WMM

- 9 marca w Zakopanem, odbyło się kolejne spotkanie Zarządu Stowarzyszenia,
- W dniach 7-9 marca, miało miejsce spotkanie Międzynarodowej Rady WMM w Madrycie,
- Przypominamy o zapisach na **Ogólnopolski Zjazd WMM**, który odbędzie się od 7 do 9 czerwca w Gnieźnie. Zgłoszenia do 15 kwietnia, na adres: s.annag@op.pl. Więcej informacji na naszym facebooku.
- Najbliższe terminy Szkoły Animatora w Krakowie: 15 marca, 17 maja (zgłoszenia- s. Jolanta Marek),
- W dniach 5-7 kwietnia, odbędą się kurso-rekolekcje w Warszawie (zgłoszenia- s. Elżbieta Pietka),
- W dniach 16-17 marca, odbędą się w Poznaniu Dni Radości z bł. Martą Wiecką,
- W dniach 29-31 marca, odbędzie się w Poznaniu skupienie dla Rodzin,
- Informujemy o możliwości podjęcia wolontariatu w Kaplicy Cudownego Medalika w Paryżu. Zainteresowane osoby prosimy o kontakt: sekretarzwm@gmail.com.

BIULETYN WINCENTYŃSKIEJ MŁODZIEŻY MARYJNEJ W POLSCE

Kontakt: niepokalana.jmv@wp.pl / ul. Warszawska 8, 31-155 Kraków ;

Redakcja: Marlena Wyskok, Ewelina Siejak, ks. Maciej Musielak CM ;

Redakcja zastrzega sobie prawo do korekty nadesłanych tekstów

<http://www.mlodziemaryjna.pl> / www.facebook.com/WMMPolska/